

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Admirandvm vindictae divinae theatrvm

Tympe, Matthäus

Monasterii Westphaliae, 1611

Blasphemia

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51314](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51314)

inferebat. patiebatur hic sed tandem dolens malitiam illam serpere, & fratrem, vt putabat, illū, Deum sic semper offendere, rem defert Priori, & petit alio mitti caussamq; aperit. accersito fratre deprehensus calumniator, & insolens ab alijs, solitus ab Aegidio vinci, desijt victori negotium faceſſere. Viuus tādē clarus multis non virtutibus solum raptibusq;, sed & miraculis varijs anno 1265, mundo de nascitur vt cælo nasceretur. Sepultus Santareni vt sanctus colitur.

BLASPHEMIAE POENAE.

OB blasphemiam Sennacherib Afsyriorum Regis, angelus Domini vna nocte percussit in castris Assyriorum centum octoginta quinque millia, Rex autem cum post reditum in Niniven in templo Nefroch adoraret Deum suum, à filijs suis gladio trucidatus est.

1. 4. Reg. 19. 35.

Thomas Cantipratensis lib. 2. apum, ita de quodam blasphemo scribit. Simon de Tornaço Theologiæ Doctor & Professor celeberrimus Parisijs disputatione habita de humilitate doctrinæ Christi, in reprobū sensum datus dixit: Tres esse qui sectis suis mundum subiugassent, Moysen, Christum, & Mahumethum, Moysen infatuasse Iudæos, Christum Christianos, Mahumeth gentiles. Nec mora euerſis oculis pro humana voce mugitum emisit, & epilepsia statim elisus in terram die

2. cap. 48.

die tertio eiusdem morbi vindictam accepit, mutusq; mansit, non nominans nisi Alcyden suam concubinam.

3. Petrus Damianus, ep. ad Desiderium abbatem Cassinensem comemorat in Burgundia partibus clericum quendam in bello, cum dixisset sententiam Euangelicam Christi, omnis qui se humiliat exaltabitur, falsam esse, repente gladio per os instar fulminis transfixum.

4. Magnum speculum exemplorum agens de illustribus viris Ordinis Cistercienses refert aleatorem quendam, cum per omnia membra Christi & Mariae horrendè iurasset, sic ut praesentes aures obturarent, & pectora tunderent, ilico corruisse atque si ense transfossus esset voceq; horrida exclamasse: Heu heu miser, quis es qui me interficis? Et volutatus aliquantum humi tartaream animam efflavit. Hinc in dorso eius reperta est plaga recens terribili hiatu dehiscens quati securi facta.

5. Idem addit de alio qui, teste Abbate Gerbaldo, cum foedissimè iurasset per secreta B. Virginis Mariae membra, mox immundo spiritui traditus est, oculis eversis, facie inflata, & lingua ardente ex ore longius porrecta, donec animam eiecit.

6. Pet. Damian. epistola alia ad Desid. abb. In Bononiae partibus, ait, duo quidam viri amicitiae foedere iuncti in conuiuio discumbant,

bant. Gallum coctum in mensam allatum, in multas partes, vt mos est, alter dissecuit, & pipere liquato perfudit. Tum alter: tam egregie dissecuisti gallum, vt nec S. Petrus illum redintegrare possit. Et socius. Sed etsi Deus imperet, nunquam amplius resurget, ad quam vocem gallus repente viuus, & plumis coopertus exiliit, alas concussit, cecinit, & liquore conuiuas asperfit, qui in lepram conuersus est, qua non ipsi solum sed & polteri eorum laborant. Ab Ecclesia autem perpetuæ seruitutis pœna deinceps mulctari sunt.

V Vilhel. Lindanus apologo 2. religis cath.æ Narrat sub annum dom. 1567. in oppido Hollandiæ. Aspera anabaptistarum delirij imbutam mulierem in summa difficultate partus, Deiparâ virginem appellasse Scropham, cum à circumstantibus monita esset de auxilio eius inuocando, ac confestim diuinitus punitam, & nigellas aliquot edidisse scuculas licet emortuas. Cuidam (ait P. Bonifacius li. 5. c. 1.) Hollandicæ mulieri ex anabaptistarum fæce, quibus Deiparæ virginis maxime inuisa religio est, pariendi tempus aduenerat, aderant cognatæ & vicinæ, quarum vna puerperam monuit vt se in tanto vitæ discrimine virgini commendaret, cui illa, quid mihi istam (horresco referens) immundam suam appellare opus est? sequitur illico horrendi pœna conuitij, non quidem pro ratione flagitij & facinoris execrâdi, sed ad memoriam

tamen

7.
cap. 11.
Bredenb.
li. 2. c. 29.
Horribile
in Deiparâ
conuitium
mirabili
vindieta
castigatur.

tamen posteritatis maxime insignis. Statim enim vt nefariam illam vocem, quam & animus & aures exhorrescunt, hæretica mulier emisit, nigellas aliquot fuculas, partim viuas, partim mortuas edidit, monstrosoq; illo partu portentosa blasphemiæ pœnas aliquas dedit ex parte, & se porcã turpissimã atq; spurcissimã testificata est, quæ porcas peperisset, siquidem vnumquodq; animal sui simile generat, &c.

8.
Idẽ Lind.
lib. 2. de
fug. idolis
cap. 2.
Bredenb.
lib. 2. c. 28.
Vide locum de
Maria.

Est illud in more positum institutoq; Christiano, vt puerperij tempore ad felicem facilemque exitum impetrandum coram imagine beatissimæ virginis Christum filium in sinu confoventis cereus accendatur, fidei viuæ symbolum, lucisq; animorum argumentum. Et cum mulier quam Lindanus sibi dicit fuisse notissimã, in partu laboraret, mulieresque vicinæ, tum cognatæ cõuenissent, vrgentibusque doloribus vna ex illis quæ aderant, beatissimæ virginis imagini candelam incensam admouisset, puerpera tenax erroris, quem cum matris lacte suxerat, & candelam tolli clamasset, ac sibi Virginis honorem haud placere diceret, qui vni Deo, ex hæretico mendacio, & præterea nemini deberetur, puerum paulo post enixa est, non illum quidem integrum, sed ita deiectũ atq; diuisum vt frustratim educeretur ex utero, nõ sine incredibile matris impiæ cruciatu intolerandoque tormento, &c.

Qui.

Quidam ad turpem concubinatum In-
dam sceminam pellexerat, quam cum aliquā-
do ad infaustum torum. vi minisq; compulsi-
set, prouecta nocte cælum tonitru concuti,
tremiscere terra, densasq; inter tenebras mi-
care ignes, & per fenestrarū rimas infundi, vt
ferirent oculos animosq; adulterorum. Cadit
interea scilicet nubibus largi, fluus imber cum
grandi grandine crepitante super tectum.
Hic mulier subito pauore correpta, virgo,
inquit, Maria ser opem, tuere me obsecro. At
vir ferox, & impius mediam cōplexus, tace,
sis stulta. Scilicet auxilium vllum ferre po-
test Maria. abscondit extremam vocem fulmen
subitum quod intonuit, & adhuc loquen-
tem auellit ob amplexu mulierculæ, quatu-
orq; aut quinq; passus eiecit extra lectum, &
flamma cōcipit arida nutrimenta, surgit mu-
lier perterrita, miserū inclamat, excitat, per-
vellit, nempe metu exanimatum, non exani-
mem putabat. Trahit digitos pedum, corru-
unt pedes ipsi, diuelluntur, conantem domo
ingredi, & mortuum extrahere, impediēbat
ignis introrsum repellens, ad extremum vo-
ciferata horrendum conciuit vicinos, & æ-
grè protracto informi cadauere reperiunt
hominem mirum dictu, hiantē ore, sine vl-
lis dentibus, sine lingua, omnia præterea
membra ita soluta & fluxa vt vel leuiter con-
trectata manum sequerentur. Hic finis im-
puri impudicique hominis fuit, at mulier
alie-

9.
Franc.
Bencius in
annal. 1588
de rebus
Collegij
Pacensis
in Prou.
Peruanao

alieno malo edocta, quanquam extra portam, non extra metum, cum vnde quadraginta millia passuum confecisset, ad nostrum templum se contulit meliori vitæ intendens.

10.

Exact. 4.
Concili
posterioris
Nicæni.
Baron. an.
Chr. 627.

Pf. 38. Ces-
sare facias
linguam
tua à
malo, &c.

Dat poenas
blasphes
miz.

Cum corpus S. Anastasij martyris translatum est Cæsaream mulier quædam ex principibus civitatis fœminis, cui nomen Arete, summa à virtute, quam Græci ἀρετή vocant, genere alienissima, ad infidelitatem conuersa dixit: Ego reliquias à Perfide venientes quam venerabor, &c. Sed quid glorificatus os quos glorificat Deus in hanc designat. Cum esset exstructum Oratorium (his diebus) prope Tetrapylum (locum in metropoli civitatis) S. Martyr in habitu monachi per medium coram misera astitit illique ait: Ego quibus agrotas? ipse autem respondens, non quæsit, domine, neque enim quicquã malum tibi contigit. Postquam hæc dixisset, ex perge facta subito dolores in se ruere sensit, coepit quere et clamare & gemere, atque adeo graviter afflicto fuit, ut ne otij quidem satis habuerit qui plorare quivisset quænam tam subiti & vehementis doloris causa quisve auctor esset. Sic enim quatuor diebus in cruciatiōe substitit. Quinto autem die sub crepusculo vidit sibi sanctum illum astantem, atque illum dicentem, descende ad Tetrapylum, ubi quæriturque Anastasij intercessionem apud Deum pro te polce, quo sana fias, ipsa igitur cum surre-

set ex grabato, in memoriamque blasphema illa & impia verba quæ contra caput suum dixerat, redirent, contuocatis liberis suis ad eos dixit: Tollite me, tollite me, inq; templum S. Anastasij concedamus: siquidem iam edocta sum meo cum periculo, reliquias ex Perfide venientes adorandas venerandasque, & quæ Deus sacrauit ea non esse communia appellanda, impositam itaque eam ferculo baiularunt.

Cum autem appropinquaret ipsi loco, ipsa eminus conspicata sancti imaginem, cum lacrymis cœpit exclamare: Hic est qui in somnis verè à me visus instruxit me de malis quæ me habent, deinde seipsam in solum prosternens Sanctumque orationibus flebilibus martyrem placans sana firmaque surrexit, & quæ paulo ante alienis pedibus incedebat extremaque patiebatur, nunc suis ititans domum vna cū reliquis Deum glorificas martyremque magnificans perrexit.

Pœnitens
mulier
sanatur.

Propter blasphemiam D. Paulus Alexandrum & Hymenæum dæmoni torquendos permisit.

11.
1. Tim. 1,
20.

An. 1598. Cum Hollandi occupassent Tuentiam cæteraque loca inter Rhenum & Amasim, expulsis Regijs, iidem Holladi in locum Catholici Satrapæ Tuentiæ constituerunt alium Calvinianæ hæresis. hic cum in oppido suæ Satrapæ Dissen nominati in Parochiali Ecclesia post iconomachiam strenuè peractam

12.

C etam

Stam inuenisset casu iacentem statuam B. V. ginis, impingens in eam pedem dixit, adhuc hic iaces diabole? nec mora, vltio diuini blasphemum comprehendit, siquidem inde excreuit verruca speciem imaginis referens ac diris cruciatibus hominem afficiens. Adhibiti chirurgi, ressecarunt primo verrucam, nihilominus dolor excreuit, nec ardentiam amplius vlllo medicamine restinguenda leniri potuit. Inde Dauentriam delatus sperabat à medicis solatium quibus visum pedem esse abscindendū, quo facto ignis transijt vltius in carnes ante adhuc sanas, tumendo etiam tibia iuxta poplitem ressecando nihil tamen effectum, paulatim enim ignis totum locum occupans miseram animam sufflare coëgit.

13.
lib 4 dial.
cap. 18.
Patris negligentem
educantis
crimen in
hoc puero
diuino est
iudicio
vindicatū.

S. Gregor. scribit, puerulum quinque annorum (seu annorum quinque) propter hanc dissolutionem qua Dei nomen (quod est et nefarium) impijs execrationibus lacebat. (vel assuetus erat maiestatem Dei blasphemare) à matris quos puer contremiscebant se videre (hoc est, à malis spiritibus) in gremio patris auulsum in tartara esse delatum.

Cum enim inter brachia patris blasphemum aliquid dixisset, vidit subito inuadente se teterrimos spiritus, quorum horribilem speciem sub Aethiopum imagine, tamen ipse pater perferret, coactus est tamen eis p

rum tradere, infelicissimam statim animam exhalantem. Atq; hæc in sinu patris fieri voluit Deus, vt ille intelligeret quod paruulum tam male educando non paruulum peccatorem gehennæ ignibus nutriuisset.

VINDICTA CALVMNIAE.

CUm Gregor. Thaumaturgus degeret in **A**gypto in magna Alexandri vrbe, in quam ex omnibus partibus philosophiæ ac medicinæ studiosa iuuentus confluebat, molestū spectaculum erat æqualibus, adolescens supra ætatem sobrietate sapientiæq; ornatus: eius enim vitæ puritatis ac integritatis laus impurorum probrum erat & dedecus. vt igitur aliquam excusationem intemperantes ac libidinosi haberent, si ipsi non soli tales esse viderentur, insidias comminiscuntur, & vaftrum quoddam consilium excogitant vt aliquam notam & maculam magni illius viri vitæ inurant. Ac producit, ab his qui illum calumniabantur, muliercula meretrix quæ corpore quæstum faceret, infamia irrogata, ex carcere dimissa. Cumque ille, pro consuetudine, cum viris doctis atque delectis, in habitu graui atque honesto de quapiam quæstione philosophica disputaret, vnaque se cum illis exerceret, muliercula accedit ineptis gestibus formam ostentans, & mollitiem luxumque præ se ferens, & per omnia, quæ dicebat & faciebat, sese consuesce-

1.

Consule
locum de
periurij
pœnis.

C 2 te cum